

Rakkaat Ystävät,

Matka on jatkunut sitten viime kirjeeni pitkin tätä eteläistä Afrikkaa. Harmaat ja ruskeat maisemat ovat vaihtumassa pikkuhiljaa vihreämmiksi ja se tuottaa minussa suurta hämmästyä, sillä sateet ovat olleet aika vähäisiä. On kyllä suuri ihme se, kuinka luonto herää elämään saatuaan vain muutaman vesipisaran. Mistä se imee sen uusiutumisen voiman; sitä ihmettelin eilenkin katsellessani kauniin vihreänä hehkuvaa mophane-pusikkoa tien laidassa. Se on todella ihmeellistä!

Vierailulla musiikkikurssilla...

Botswanan luterilaisessa kirkossa on järjestetty vuosikautia musiikkileirejä seurakunnan musiikitoiminnan virkistämiseksi. Näin tänäkin vuonna. Tällä menneellä viikolla on vajaan 20 aktiivisen nuoren, ja hiukan vanhemmankin, joukko kokoontunut Selebi

Phikwen kirkolle oppimaan uutta ja jakamaan omastaan. Leirin päävetäjä, Albert Mosime, kertoi heidän odottaneen hieman suurempaa osallistujajoukkoa, mutta totesi sitten, että itse asiassa heidän suunnittelemalleen ohjelmalle tällainen osallistujien määrä oli oikein sopiva. Leirin tavoitteena oli muunmuassa rohkaista osallistujia esiintymiseen ja varustaa heitä siihen tarvittavilla taidoilla. Jokainen valmisti laulun, jonka halusi esittää, esitti sen, sai palautetta, ja meni sitten parantamaan esitystään ohjeiden mukaisesti. Lauantai-iltana on leirin loppukonsertti, jolloin nuo laulut sitten kerran vielä esitetään. Albert kertoi havanneensa melkoista kehitystä osallistujissa ja tavoitteena onkin, että tämä poikisi elämää paikallisseurakuntiin, kun osallistujat sinne palaavat.

... ja Namibian hankkeissa

Kävin Namibian puolella marraskuun puolivälissä ja tapasin niin Lähetysseuran tukemia opiskelijoita, eri hankkeiden vetäjiä kuin kirkon johtoakin. Puhuimme suunnittelusta, raportoinnista, vuoden aikana tapahtuneista asioista, sateen puutteesta jne.

Pohjois-Namibiassa Engelassa, lähellä Angolan rajaa, toimii Namibian luterilaisen kirkon koulutuskeskus. Keskuksen rehtori, pastori Magdalena Ya-Shalongo, on hyvin tarmokas rouva, jolla on sydämellään seurakuntien työntekijöiden ja vapaaehtoisten varustaminen. Tätä varten on hän yhdessä eteläisen Afrikan luterilaisten kirkkojen järjestön kanssa suunnittelemassa mm. tietokoneluokan perustamista ja niiden käyttöön liittyvää opetusta.

Kurssin osallistujat, vetäjä (keskellä) ja Magdalena Ya-Shalongo (oikealla)

Kun vierailin Engelassa, oli siellä käynnissä Lasten psykososiaalisen tuen koulutus. 13 diakonia ja vapaaehtoista eri seurakunnista oli kokoontunut vajaan viikon ajaksi keskustelemaan lasten ja nuorten asioista, oppimaan uusia lähestymistapoja ja rohkaistumaan tällä alueella työssään. Koulutuksen lopuksi oli kurssille tulossa mukaan lapsia, joiden kanssa nämä työntekijät saattoivat sitten tehdä käytännön harjoitukset molempien osapuolten hyödyksi.

Toimiston (yllä) ja poikien asuntolan (oikealla) tuhoja

Tämä psykososiaalisen koulutuksen kurssi oli vähällä peruuntua, sillä Engelan koulutuskeskukseen iski marraskuun alussa myrsky, joka rullasi aaltopeltikattoja kokoon ja lennätti niitä osittain kokonaan pois paikoiltaan. Koulutuskeskuksen alueella on toimisto- ja luokkatilat, asuntolat ja erinäisiä taloja, jotka on vuokrattu itsekkannattavuustarkoituksessa ulos. Myös joistain näistä taloista katosi katto ja asukkaat joutuivat muuttamaan pois.

onkin kirjoja, papereita, kansioita, tietokoneita jne. joka paikka täynnä. Kirkko on nyt kirjoittanut kirjeet niin seurakuntiin kuin ystäväjärjetöillekin avun saamiseksi, jotta paikat saataisiin mahdollisimman nopeasti korjattua ja lisätuhoilta sadekauden saapuessa pystyisiin välttämään.

Pastori Ya-Shalongo kertoi, että he pyrkivät nopeasti korjaamaan muutaman luokkahuoneen katot niin että suunniteltu kurssi pystyttiin pitämään. Hänen oma toimistonsa, samoin kuin sihteerin toimisto, on sullottu yhteen huoneeseen, missä

Tapasin eilen eräissä tilaisuudessa Botswanan Vakuutusyhtiön (Botswana Insurance company) edustajan, joka kertoi, että Gaboronessa kahden tunnin aikana myrskynneessä tuulussa koitui myös sellaiset tuhot, että he ovat nyt maksamassa 10 miljoonan pulan korvaukset vakuutuksen ottaneille. Hän sanoi, että he tulevat maksamaan korvaukset, vaikka se tulee luonnollisesti olemaan iso juttu heillekin. Joku toinen vuosi on sitten

parempi vuosi, totesi hän. Eli, vakuutuksista on apua, kun jotain tällaista tapahtuu, mutta emme aina pidä niitä ajan tasalla kun yritämme säästää rahaa.

Namibian puolella ollessani kävin myös Olukondassa, missä Martti Rautanen teki elämäntyönsä ja missä sijaitsee paitsi ensimmäinen kirkko, myös Rautasten kodista tehty museo, jossa kerrotaan lähetyksen saapumisesta pohjois-Namibiaan. Maisemat siellä ovat kovin hiekkaisia ja kuivia, ja hellettä riitti, mutta oli kyllä mielenkiintoista ja puhuttelevaa kulkea noiden ”ennen meitä näillä alueilla tallanneiden” työtovereiden jalanjäljissä. Yksi ketjun palanen muiden joukossa.

Pääsin työtoverini Eeva-Liisa Rantasuomelan kanssa vierailemaan myös hänen lapsuusaikaisen hoitajansa kotona. Olin aina kuullut näistä ambokodeista, joissa on puunrungoista tehtyjen aitauksien sisällä eri tarkoituksiin tarkoitettuja majoja, mutta en ollut koskaan päässyt sellaiseen käymään. Olikin hauskaa pujotella melkein kuin labyrintissa käytävien kautta isännän ja emännän taloon, mihin oli katettu meille lounas. Ja, se mikä kiinnitti huomioni, oli modernin elämän ja perinteisen tavan yhdistyminen. Talossa oli sähköt ja huoneen nurkassa pakastin ja pesukone. Näin ajat muuttuvat.

Kiitos

tästä vuodesta teille ihan jokaiselle. On ollut suuri ilo ja valtavan mielenkiintoista saada olla silminäne ja korvinanne täällä eteläisessä Afrikassa. Toivottavasti olen onnistunut välittämään jotain välähdyksiä myös teille sinne Suomeen.

Hyvää ja rauhallista joulun aikaa ja Siunattua Uutta Vuotta 2017! Marja

Lähdin Botswanaan kesäkuussa 1994. Pitkän kummilapsityönrupeaman jälkeen toimin nyt kirkollisen työn koordinaattorina Botswanassa ja Namibiassa

Rukousaiheet:

Kiitos varjelusta koko vuoden aikana, Engelan keskuksen korjaus, lepoa ja virkistystä joulun aikaan, Botswanan ja Namibian kirkot ja niiden johtajat

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

